

12 PRZYKAZAŃ LOGOPEDYCZNYCH DLA RODZICÓW (Leon Kaczmarek)

1. Narządy mowy dziecka kształtują się i zaczynają funkcjonować już w życiu płodowym. Są bardzo wrażliwe na wszystkie bodźce fizyczne i chemiczne
2. Mowa otoczenia powinna być poprawna. Do dziecka trzeba mówić wolno, dokładnie i wyraźnie, trzeba zaniechać sztucznego spieszczania.
3. Dziecko powinno reagować na aktywność uczuciową i słowną otoczenia. Gdy ich brak, trzeba koniecznie zbadać słuch dziecka - może być osłabiony.
4. Absolutnie nie wolno krępować dziecka w reagowaniu na aktywność otoczenia.
5. Jeśli dziecko ma nieprawidłową budowę narządów mowy (rozszczip warg, dziąseł, podniebienia, zniekształcenia w układzie szczęk, uzębienia itp.), powinno się bezwzględnie pójść z nim do lekarza specjalisty: chirurga plastyka, ortodonta.
6. Dziecko leworęczne w okresie kształtowania się mowy nie wolno zmuszać do posługiwania się prawą ręką, gdyż mogą wystąpić zaburzenia mowy.
7. Kiedy dziecko samo zaczyna coraz więcej mówić nie wolno tej skłonności gasić, bo wówczas dziecko zamyka się w sobie, staje się nieufne, niemieje.
8. Nie należy hamować żywiołowego pędu do mowy, trzeba wykorzystać ogromny ładunek uczuciowy, jaki dziecko wkłada w mowę.
9. Należy pilnie baczyć czy kształtowanie się mowy dziecka przebiega zgodnie z normą.
10. Od momentu zdobycia przez dziecko umiejętności mówienia zdaniami nie wolno bezustannie poprawiać go i zmuszać do poprawnego powtarzania, gdyż dziecko straci zaufanie do otoczenia, przestanie mówić.
11. Dziecko trzyletnie monologuje, ale chce też rozmawiać z otoczeniem, zadaje mnóstwo pytań i przepada za opowiadaniem. Nie wolno lekceważyć tych faktów, gdyż pomaga to dziecku w wysławianiu się, w umiejętności wyrażania swych myśli i uczuć.
12. Jeśli mimo wszystko nie udało się zapobiec powstaniu defektów mowy, nie wolno opuszczać rąk - należy wybrać się do logopedy!